

MALI MĘŻCZYŹNI

"A crushingly beautiful coming-of-age story"

★★★★★ "Deeply moving" ★★★★★

Little White Lies

Nigel Smith - The Guardian

From the director of
Love Is Strange and Keep The Lights On

little men

Greg Kinnear Jennifer Ehle Paulina García Alfred Molina and introducing Theo Taplitz and Michael Barbieri

RACE POINT FILMS, FALLOU HOUSE AND CHARLIE GUIDANCE PRODUCTIONS PRESENT A BUFFALO 8 PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH PARTS & LABOUR, RAPTOR FILMS, WATER'S END PRODUCTIONS AND RE FEATURES
GREG KINNEAR, JENNIFER EHLE, PAULINA GARCIA, TALIA BALZAM AND ALFRED MOLINA "LITTLE MEN" INTRODUCING MICHAEL BARBIERI, THEO TAPLITZ CASTING BY ANNY KAUFMAN, CSA
PRODUCTION DESIGNER ALEXANDRA SCHALLER EDITORS MOLLIE GOLDBERG AFFONSO GONCALVES, ACE DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY OSCAR DURAN PRODUCED BY LUCAS JOADINI IRA SACKS CHRISTOS Y KONSTANTINOPOULOS JIM LANGE L.A. TEBODISO
DISTRIBUTION altitudefilm.com @altitudefilms WRITTEN BY MAURICIO ZACHARAS & IRA SACKS DIRECTED BY IRA SACKS LittleMen.film

"Joyous"



HeyUGuys

"Beautiful"

The Hollywood Reporter

"A gem"

Variety

"Big-hearted"

New York Magazine



Empire

"Exhilarating"

Rolling Stone

"Sublime"

Elle

Be on each

other's side

W KINACH OD 5 MAJA

DYSTRYBUCJA W POLSCE



Wawelska 60/97
02-034 Warszawa

Tel.: (+48 22) 822 90 96, +48 502 539 690

e-mail: dystrybucja@mayfly.pl

MAYFLY, dystrybucja@mayfly.pl, +48 502 539 690

REŻYSERIA:

Ira Sachs

OBSADA

Greg Kinnear	Brian Jardine
Jennifer Ehle	Kathy Jardine
Paulina García	Leonor Calvelli
Theo Taplitz	Jake Jardine
Michael Barbieri	Tony Calvelli
Alfred Molina	Hernan
Talia Balsam	Audrey

SCENARIUSZ

Ira Sachs
Mauricio Zacharias

ZDJĘCIA:

Óscar Durán

SCENOGRAFIA:

Alexandra Schaller

KOSTIUMY

Eden Miller

MONTAŻ:

Mollie Goldstein
Affonso Gonçalves

MUZYKA:

Dickon Hinchliffe

PRODUCENCI:

Lucas Joaquin
Ira Sachs
Christos V. Konstantakopoulos
Jim Landé
L.A. Teodosio

USA

rok produkcji: 2016
czas trwania: 85 minut
gatunek: dramat obyczajowy

OPIS FILMU

Trzynastoletni Jake wprowadza się wraz z rodzicami na Brooklyn, do domu odziedziczonego po niedawno zmarłym dziadku. Poznaje Tony'ego, którego matka Leonor – chilijska imigrantka - prowadzi sklep w lokalu na dole. Chłopcy, choć pozornie od siebie różni, szybko się zaprzyjaźniają. Jake chce zostać artystą, Tony aktorem, a obaj marzą o tym, żeby dostać się do tego samego prestiżowego liceum.

Problem pojawia się, gdy rodzice Jake'a, Brian i Kathy – aktor z problemami oraz psychoterapeutka – proszą Leonor o podpisanie nowej umowy najmu. Dla matki Tony'ego propozycja jest zbyt wygórowana. Poważny finansowy konflikt pomiędzy rodzinami chłopców, wystawia ich znajomość na próbę.



FESTIWALE

Oficjalna selekcja:

2016 Sundance Film Festival – Premiera światowa
2016 Berlinale – Panorama & Generations

GŁOSY PRASY

Kreacje aktorskie są doskonałe. Sachs jest mistrzem sugestywnych niedopowiedzeń.

David Rooney *Hollywood Reporter*

Pomimo, że film trwa tylko 85 minut, ma się wrażenie, że jest kompletny i spełniony. To niezwykle i magiczne.

Fionnuala Halligan *Screen Daily*

Kameralny film wypełniony małymi prawdami o współczesnym życiu. Nie zmienia świata, ale pomoże go zrozumieć.

Peter Debruge *Variety*

Piękno tego filmu tkwi w zobrazowaniu - tak rzadko spotykanego zrozumienia - jak działa świat.

Noel Murray *The Film Stage*

Poruszający i pełen energii.

Peter Travers *Rolling Stone*

Uderzająco piękny portret dorastania.

David Ehrlich *Indiewire*

Sachs rysuje prostą historię z której bije szczerść i głębia.

Kevin P. Sullivan *Entertainment Weekly*

Paradoksalnie, w tej codzienności tkwi siła, bo chociaż w „Małych mężczyznach” nie ma nic specjalnie odkrywczego, zarówno jeśli chodzi o narrację, jak i stronę techniczną, od oglądanych obrazów nie sposób odwrócić wzroku. Szczególną przyjemność sprawiają okazjonalne, dynamiczne wymiany między przyjaciółmi, a scena w amatorskim kółku teatralnym dla nastolatków, podczas ćwiczenia stylistycznego z „powtórzeń” to istny majstersztyk.

Magdalena Maksimiuk *Stopklatka*

„Mali mężczyźni” to film dla młodzieży, ale i nostalgiczna opowieść dla dorosłych, którym dzieciństwo kojarzy się z zabawą na świeżym powietrzu, spędzaniem czasu na zajęciach teatralnych i włóceniem się po mieście od świtu do nocy. Nie ma tu miejsca na portale społecznościowe i instagramowe dramaty. Wszystkie smutki i radości rodzą się i umierają w realu.

Anna Bielak *Filmweb*

REŻYSER



IRA SACHS urodził się 21 listopada 1956 roku w Memphis w USA. Ukończył studia z zakresu literatury i teorii filmu na Uniwersytecie Yale. Reżyser jest jednym z najbardziej znanych twórców filmów LGBT. W 1996 roku zadebiutował pełnometrażowym ***The Delta*** opowiadającym o podróży dwóch nastolatków odkrywających swoją seksualność. Film spotkał się z bardzo dobrym przyjęciem krytyków i publiczności. W 2005 roku, jego kolejne dzieło ***Forty Shades of Blue*** otrzymało Nagrodę Główną Jury na Festiwalu Sundance. Film ***Zostań ze mną***, opowiadający historię dwóch mężczyzn w momencie rozpadu ich związku miał swoją premierę na festiwalu Sundance w 2012 roku. Sachs otrzymał za niego nagrodę Teddy Award na Berlinale (za najlepszy film poświęcony gejom i lesbijkom), cztery nominacje Independent Spirit Awards, w tym dla najlepszego filmu pełnometrażowego i dla najlepszego reżysera. Jego przedostatni film, ***Miłość jest zagadką*** z Alfredem Moliną, Johnem Lithgowem i Marisą Tomei otrzymał dwie nominacje do Gotham Award i cztery nominacje Independent Spirit Awards.

Filmy reżysera zostały wcielone do stałej kolekcji Whitney Museum of American Art oraz MoMA. Sachs jest założycielem i dyrektorem Queer/Art fundacji zajmującej się wspieraniem artystów LGBTQ z różnych obszarów sztuki. Mieszka w Nowym Jorku wraz z mężem, malarzem Borisem Torresem oraz z dwójką ich dzieci, Vivą i Felixem.

Filmografia:

2016 Little Men
2014 Miłość jest zagadką / Love Is Strange
2012 Zostań ze mną / Keep the Lights On
2010 Last Address
2007 Życie małżeńskie / Married Life
2005 Forty Shades of Blue
2002 Underground Zero
1996 Boy-Girl, Boy-Girl
1996 The Delta
1993 Lady

OBSADA

THEO TAPLITZ (Jake Jardine)

Theo Taplitz urodził się w 2002 roku. Mieszka w Los Angeles wraz z rodzicami Ioną i Danielem, bratem Nicholasem i psem Moose'm. W wieku 8 lat, Theo zaczął grywać w szkolnych przedstawieniach. Gdy był uczniem piątej klasy, został dublerem Tiny Tima w regionalnym teatrze A Noise Within. Następnie zagrał syna MacDuff'a w sztuce **MacBeth** oraz Puck'a w sztuce **Sen nocy letniej**. W wolnym czasie Theo Taplitz sam tworzy filmy krótkometrażowe, kilka z nich dostało nagrody i wyróżnienia na festiwalach m.in. na NFFTY (Nagroda dla najlepszego twórcy do 14 lat), wyróżnienie Dance Camera West, wyróżnienie na LA Film Fest.

MICHAEL BARBIERI (Tony Calvelli)

Michael Barbieri urodził się w 2002 roku i jest uczniem Our Lady of Pompeii School in Greenwich Village w Nowym Jorku. Przez trzy lata uczył się aktorstwa w słynnej szkole Lee Strasberg Theater and Film Institute. Zagrał główną rolę w krótkometrażowym filmie **Killer** w reżyserii Matta Kazmana, który miał swoją premierę na Festiwalu Sundance w 2016 roku. Kariera Barbieriego nabrała tempa po **Małych mężczyznach**. W najbliższym czasie będzie go można zobaczyć w filmie **Spider-Man: Homecoming** (premiera w 2017 roku) oraz w ekranizacji powieści Stephena Kinga **Mroczna wieża** (premiera w lipcu 2017).

GREG KINNEAR (Brian Jardine)

Greg Kinnear urodził się 17 czerwca 1963 roku w Logansport w Stanach Zjednoczonych. Na wielkim ekranie zadebiutował w filmie **Sabrina** (1995) w reżyserii Sydneya Pollacka. W 1997 roku wystąpił u boku Jacka Nickolsona w filmie **Lepiej być nie może**. Za rolę Simona Bishopa otrzymał nominację do Oscara oraz do Złotego Globa.

Kinnear jest znany z występów w takich filmach, jak: **Masz wiadomość** (1998), **Siostra Betty** (2000), **Serce nie sługa** (2001) czy **Byliśmy żołnierzami** (2002).

W 2006 zagrał w filmie ***Mała miss***, który został gorąco przyjęty przez krytyków i widzów na całym świecie. Aktor występuje również w serialach. W 2011 roku otrzymał nominację do nagrody Emmy za rolę w mini serialu ***The Kennedys*** a w 2012 roku nominację za najlepszy gościnny występ w serialu ***Współczesna rodzina***.

JENNIFER EHLE (Kathy Jardine)

Urodziła się 29 grudnia 1969 roku w Winston-Salem w USA. W 1996 roku otrzymała nagrodę telewizyjną BAFTA dla najlepszej aktorki za rolę Elizabeth Bennet w serialu ***Duma i uprzedzenie***. Rok 1998 przyniósł jej kolejną nominację do BAFTA, tym razem za najlepszą rolę drugoplanową w pełnometrażowym ***Wilde. Historia pisarza***. Ehle wystąpiła także w filmie ***Kropla słońca***, który został bardzo dobrze przyjęty przez krytyków i otrzymał trzy nominacje do Złotych Globów. Aktorka, zagrała niedawno w takich filmach, jak: ***Pięćdziesiąt twarzy Greya*** (2015), ***RocoCop*** (2014), ***Wróg numer jeden*** (2012), ***Władcy umysłów*** (2011), ***Idy marcowe*** (2011), ***Jak zostać królem*** (2010).

PAULINA GARCIA (Leonor Calvelli)

Paulina Garcia urodziła się 27 listopada 1960 roku w Santiago w Chile. Jest scenarzystką i reżyserką teatralną oraz jedną z najważniejszych i najbardziej rozpoznawalnych aktorek latynoamerykańskich. Garcia otrzymała w 2013 roku Srebrnego Niedźwiedzia na Berlinale za najlepszą główną rolę żeńską w filmie ***Gloria***. Rozpoznawalność przyniosła jej także rola matki Pablo Escobara w serialu ***Narcos*** (2015).

GENEZA FILMU

Ira Sachs czerpie z własnych doświadczeń poszukując odpowiedzi na pytania o ludzki charakter oraz relacje pokazywane w swoich filmach. Historia dwóch mężczyzn, których związek rozpada się od dekady w ***Miłość jest zagadką***, była zainspirowana jego ostatnim małżeństwem. Gdy zaczął myśleć nad następnym filmem, znowu zwrócił się w stronę pytań, które towarzyszą mu każdego dnia. „Zacząłem zastanawiać się nad kwestią pokoleń i tego, jak komunikujemy się z naszymi rodzicami i dziećmi. Jestem ojcem dwójki czterolatków. Bardzo często myślę o naszej relacji, o tym kim są moje dzieci i jak to jest być ojcem. Postanowiłem zrobić film o dzieciństwie widzianym z perspektywy dorosłej osoby i dojrzałego filmowca”.

Jako dramaturg, Sachs wierzy, że w życiu istnieją małe momenty, które potrafią zmienić wszystko. Zwykłe decyzje oraz okazjonalne wyzwania, które przynosi życie, mogą całkowicie odbić się echem nie tylko na nas, ale również na osobach które kochamy. „Czasem małe codzienne zdarzenia są prawdziwym testem. Masz swoje przekonania i zasady, które nagle zderzają się z rzeczywistością. Jak podejmujesz decyzje w takich sytuacjach?”.

Przy **Małych mężczyznach** Sachs ponownie nawiązał współpracę z Mauricio Zachariasem, współscenarzystą filmu **Miłość jest zagadką** oraz **Zostań ze mną**. Jak zawsze podczas wspólnego pisania, pracę zaczęli od oglądania filmów. Dwa tytuły zainspirowały ich szczególnie – **Urodziłem się, ale...** (1932) oraz **Dzień dobry** (1959) Yasujirō Ozu. „Oba filmy opowiadają historię dzieci, które z różnych powodów buntują się przeciwko rodzicom. To nam dało jądro pomysłu: dwóch chłopców, którzy wchodzą w konflikt ze swoimi rodzicami i decydują się więcej do nich nie odzywać” – wspomina Sachs.



W czasie prac nad scenariuszem, Zacharias - z pochodzenia Brazylijczyk - był w stałym kontakcie ze swoją rodziną, która zmagала się z dużym problemem. Jego ojciec jest właścicielem sklepu i wynajmował go już dekady. Nagle pojawił się problem z najemcą, a rodzina nie widząc innego rozwiązania zdecydowała się na eksmisję. „To było bardzo interesujące przeżycie, ponieważ sytuacja była bolesna nie tylko dla nas, ale również dla wynajmujących lokal. Za każdym razem, gdy spotykałem się z Iraj, dzwoniła moja rodzina. Dramatyzm tej sytuacji wynikał z tego, że ciężko było jednoznacznie stwierdzić, kto w tej sytuacji jest winny, a kto nie. Uznaliśmy, że należy to przekuć w jakąś dobrą historię” – wspomina Zacharias.

Scenarzyści zbudowali postacie i ich historię wokół tematu najmu i eksmisji. Po jednej stronie konfliktu postawili Briana Jardine, który wraz z siostrą Audrey odziedziczył dwukondygnacyjny dom z częścią sklepową na dole. Po drugiej stronie znalazła się Leonor Calvelli, chilijska imigrantka i samotna matka, która przez wiele lat wynajmowała sklep od ojca Briana i Audrey. Pomiędzy nimi postawiono ich trzynastoletnich synów.

Postacie Jake'a i Tony'ego posiadają pewne biograficzne szczegóły z życia męża Iry Sachsa, Borisa Torresa. Torres, tak samo jak Jake wiedział od małego, że chce zostać artystą i został przyjęty do prestiżowej szkoły LaGuardia na kierunek Sztuka Widowiskowa. Z postacią Tony'ego łączy go fakt, że wychowała go matka, która była imigrantką. Przenieśli się z Ekwadoru do Nowego Jorku, gdy Boris miał dziesięć lat. „Mieszkali w Williamsburgu na Brooklinie w bloku, gdzie 90 procent mieszkańców stanowili Włosi. Pomysł, że sztuka może być podstawą do zmian był dla mnie bardzo przekonujący. Podobnie, jak motyw samotnej matki imigrantki, która wychowuje dziecko w Nowym Jorku i to, jakie spotykają ją problemy” – wyjaśnia Sachs.

Pomimo pozornych różnic, młodzi bohaterowie filmu bardzo szybko się zaprzyjaźniają. Jake to typ artysty introwertyka, a Tony to wzbudzający sympatię i mający dużo energii ekstrawertyk. Chłopcy spotykają się, żeby razem pograć w gry i szczerze ze sobą porozmawiać. Ich przyjaźń rozkwita w przestrzeni poza domem, gdzie każdego dnia przydarza się okazja do wspólnego spędzenia czasu. raz jest to jazda na rolkach i hulajnodze, a innym razem wspólny wypad na imprezę dla nastolatków. „Od początku chcieliśmy uchwycić i pokazać uroki dorastania w Nowym Jorku. Jest w tym pewien specyficzny rodzaj wolności, przygody, które przydarzają się podczas jazdy metrem, spotkania z innymi dziećmi, spędzanie czasu w okolicznych parkach” – mówi reżyser.

Podczas, gdy Jake i Tony cieszą się z każdej chwili, ich rodzice zmagają się z problemem życia w okolicy, która ma coraz większy ekonomiczny potencjał. Obie rodziny borykają się z problemami finansowymi, ale na różnych poziomach. Przeprowadzka do kamienicy ojca jest sporym obciążeniem dla Briana i Kathy, co i tak nie zmienia faktu, że Brian zarabia bardzo mało jako aktor i to jego żona utrzymuje całą rodzinę. Leonor przyjaźniła się z ojcem Briana, dzięki czemu przez wiele lat uniknęła wzrostu czynszu. Teraz siostra Briana, Audrey domaga się znacznego zwiększenia kwoty wynajmu.

Sachs zdecydował, że osadzi historię na Brooklinie, gdzie od ponad dekady można zaobserwować podnoszenie statusu dzielnicy. „Jest to okolica, gdzie zachodzą ciągłe zmiany. Na tej samej przestrzeni spotykają się różne grupy etniczne. W promieniu jednej kamienicy możesz tam znaleźć włoską rodzinę, która mieszka obok rodziny z Portoryko, a ta z kolei mieszka obok rodziny z Azji. Mieszanka kulturowa jest tym, co jest tak wspaniałe w Nowym Jorku, a szczególnie na Brooklinie, ale wszystko to jest również źródłem konfliktów” – zauważa reżyser.

„Podnoszenie statusu dzielnicy, jest nieodłącznym elementem krajobrazu Nowego Jorku” – dodaje Zacharias. „To wspaniałe, gdy te miejsca się przeobrażają i jak szybko to następuje. Mieszkam w Nowym Jorku od 20 lat i zawsze jest dzielnica, w której zachodzą takie zmiany”.

Wraz z procesem przeobrażania dzielnic pojawiają się problemy rodzinne, klasowe, kulturowe i finansowe. Wszystko to przyczynia się do decyzji, które w filmie podejmują. „W pewnym stopniu wszystkich nas można zdefiniować pokazując nasz stosunek do miłości oraz do pieniędzy. Jako scenarzysta, jestem bardzo ciekawy tego, jak ludzie reagują na te dwie kwestie” – mówi Sachs.

Na castingach do roli Jake'a i Tonny'ego Sachs szukał osób, które oprócz talentu aktorskiego, będą ciekawe i wyraziste. Theo Taplitz odtwórca roli Jake'a trafił do filmu dzięki świetnej reżyserce obsady Avy Kaufman. Avy ma niezwykle dar do wynajdywania utalentowanych młodych aktorów. Odkryła dziecięce gwiazdy dla takich filmów jak: **Szósty zmysł**, **Burza lodowa**, **Szachowe dzieciństwo** czy **Życie Pi**. Michael Barbieri pojawił się na otwartym castingu w Lee Strasberg Theatre & Film Institute, gdzie studiuje aktorstwo. **Mali mężczyźni** są fabularnym debiutem obu młodych aktorów.

„Gdy robi się film, oparty na młodych aktorach, bardzo ważne jest, aby byli oni interesujący do oglądania także jako ludzie, niezależnie od historii jaką chcemy pokazać. Jest kilka filmów o dzieciach, które uwielbiam, np.: **Stracone złudzenia** czy **Świat Harry'ego Orienta**. Zapadły mi w pamięć dzięki wyrazistym osobowościom, które przebijały z ekranu. Myślę, że Theo i Michael mają w sobie coś takiego” – mówi reżyser.

Odtwórcy roli Jake'a spodobało się, że historia jest opowiadana przez pryzmat dwóch trzynastolatków. „Trzynaście lat, to wiek w którym nie jesteś już dzieckiem, ale nie jesteś też jeszcze dorosłym. To taki wiek «pomiędzy», kiedy starasz się dowiedzieć kim jesteś, jakie są twoje zainteresowania. Jake jest utalentowanym plastycznie, cichym i niepewnym siebie chłopakiem. Potem poznaje pełnego optymizmu Tony'ego, który w każdej sytuacji mówi co myśli. Sądzę, że to bardzo przyciąga Jake'a. W toku przyjaźni sam zaczyna przejmować pewne zachowania kolegi, a pod koniec filmu zaczyna się otwierać i staje się bardziej pewny siebie” – twierdzi Taplitz.

Bardzo ważnym elementem przyjaźni Tony'ego i Jake'a jest fakt, że wspierają się w realizacji marzeń. „Tony chce zostać aktorem, a Jake artystą i to pomaga im się zbliżyć”. – zauważa Barbieri. „Tony ma wielu znajomych, ale żadnego bliskiego, do momentu, gdy wprowadza się Jake. Chłopaki świetnie się rozumieją. Dzięki przyjaźni Tony staje się bardziej wrażliwy i gdy inne dzieciaki naśmiewają się z Jake'a, staje w jego obronie”.

Taplitz i Barbieri są częścią niezwykle zespołu aktorów, którzy dołączyli do filmu. Greg Kinnear wcielił się w rolę Briana, Jennifer Ehle gra Kathy, chilijska aktorka Paulina García gra Leonor, Alfred Molina wciela się w postać Hernana - przyjaciela Leonor - a Talia Balsam gra Audrey. Sachs wierzy w swój instynkt jeżeli chodzi o wybór aktorów. „Odkryłem, że nie ma znaczenia czy to znany aktor, amator, dziecko czy dorosły, bo zawsze szukam osoby u której widać osobisty związek ze scenariuszem. Zakładam, że nie nauczę ich za wiele na temat aktorstwa, ale pozwolę im dodać do filmu jak najwięcej z nich samych: - komentuje Sachs.

Grega Kinnear'a zaintrygowała prostota scenariusza **Małych mężczyzn**. „To mała i uniwersalna historia o życiu małej grupy ludzi. Byłem trochę niepewny jak uda się to przekuć na intrygującą, filmową historię. Gdy zorientowałem się, że Ira był reżyserem **Miłość jest zagadką**, filmu który uwielbiam, wiedziałem, że w to wchodzi. Tak też zacząłem odkrywać jego wcześniejsze filmy: **Zostań ze mną**, **Życie małżeńskie**, **Forty Shades of Blue**. Uważam, że Ira tworzy filmy w bardzo inteligentny i wyjątkowy sposób” – mówi aktor.

Kinnear i Sachs szczegółowo przedyskutowali temat przemiany pokoleniowej. Śmierć ojca, stawia Briana w roli najstarszego członka rodziny. „Przechodzisz z roli syna, któremu zmarł ojciec (i jednocześnie zostawił go w kłopotliwej sytuacji), do roli ojca, który chce być dobrym rodzicem i przykładem dla swojego dziecka” – mówi Kinnear. „Tego rodzaju życiowe zmiany przydarzają się każdemu z nas, bez wyjątku. Jesteś zajęty robieniem rzeczy, które są właściwe i jesteś obciążony tworzeniem dobrego przykładu dla następnych pokoleń”.



Gdyby tylko Brian miał decydować o losie Leonor, pewnie pozwoliłby jej wynajmować lokal na starych zasadach. Jednak przez to, że ojciec zostawił decyzję o podziale majątku jemu i Audrey, musi zrobić tak, jak chce tego siostra. To oznacza eksmisję Leonor jeżeli nie zgadza się na wzrost czynszu. „Brian znajduje się w pułapce i nie wie co robić dalej. Może dzieje się tak przez ukryte różnice kulturowe a nawet przez problemy językowe, Brian i Leonor ciągle się mijają w próbie rozwikłania problemu. Sytuacja musi być rozwiązana i nikt nie liczy, że będzie to miłe dla obu stron. Takie rzeczy dzieją się na świecie każdego dnia. Brian stara się zrobić najlepiej jak może” – zauważa Kinnear.

Sachs i Zacharias napisali rolę Leonor z myślą o chilijskiej aktorce Paulinie Garcii, znanej dzięki występowi w niezależnym filmie **Gloria** (reż. Sebastián Lelio, 2013). Sachs wspomina, że podczas ich pierwszej rozmowy przez Skype, Garcia nie zorientowała się, że rola była pisana pod nią. Dowiedziała się dopiero podczas zdjęć. „Ira wspominał o tym mimochodem osobie, która stała obok mnie. Uśmiechnęłam się, jakbym o tym doskonale wiedziała, ale tak naprawdę byłam bliska omdlenia” – wspomina.

Jako samotny rodzic w bardzo drogim mieście, Leonor ma dużo do udźwignięcia na swoich barkach. Nawet najmniejszy finansowy problem może okazać się katastrofą. Gdy żył Max, mogła przynajmniej nie martwić się tym, że nagle wzrośnie jej czynsz. „Leonor miała poczucie, że znalazła miejsce, w którym może pracować i nie martwić się o najbliższą przyszłość. Potem umiera jej przyjaciel, co przynosi jej jeszcze więcej bólu niż tylko śmierć Maxa” – zauważa Garcia.

Sachs i Garcia oparli się pokusie złagodzenia obrazu Leonor, gdy walczy o swój sklep. „Leonor zdążyła się już zahartować dzięki codziennej walce o dobro swojego syna. Paulina nie próbowała upiększać swojej postaci. Wierzyła w jej walkę i znalazła w sobie wielkie pokłady złości, strachu i miłości. Leonor zachowuje się jak lwica, która została zapędzona do rogu i nie wie, jak się uwolnić. Dalej popełnia złe decyzje, starając się stamtąd wydostać. Kocham to w niej i uważam, że to czyni ją niesamowicie ludzką” – mówi reżyser.

Żona Briana, Katy sympatyzuje z Leonor, ale jako wzięta psychoterapeutka i jedyna żywicielka rodziny zdaje sobie sprawę z tego jak funkcjonuje świat. „Patrząc na grę Jennifer można odnieść wrażenie, że Kathy ma bardzo dużo spraw na głowie i osobne życie poza domem, którego nie chce do niego przynosić. Kathy rozumie oraz wierzy w siłę pieniędzy. To podstawa jej stabilnego życia” – twierdzi Sachs.

Pogodna i ciepła, Kathy jest jak wiele pracujących żon i matek. „Kathy jest trochę spięta i zmęczona na zewnątrz, ale w głębi duszy jest szczęśliwa. Musi iść cały czas do przodu, żeby jej rodzina dała radę finansowo. Mimo wszystko jej małżeństwo jest szczęśliwe, uwielbia swoje dziecko i to, że jest matką. W wielu kwestiach można jej zazdrościć” – zauważa Jennifer Ehle.

Pomimo, że Herman i Audrey pojawiają się w filmie tylko przez chwilę, Alfred Molina i Talia Balsam stworzyli na ekranie pełnokrwiste postacie. „Gdy mówimy o mniejszych rolach, potrzeba wtedy aktorów, którzy idealnie pasują do postaci” – zauważa Sachs. „Alfred to artysta, do tego wspaniale nam się pracowało przy filmie **Miłość jest zagadką**. Alfred pochodzi z hiszpańskiej rodziny, więc napisaliśmy tą rolę specjalnie pod niego, wiedząc, że stworzą z Pauliną świetny duet. Talia ma wielki naturalny talent aktorski i instynktowną siłę, a to bardzo nam pasowało do Audrey”.

Zdjęcia do **Małych mężczyzn** były kręcone latem 2015 roku, głównie na Brooklynie, w okolicach Sunset Park, Bay Ridge i w Williamsburgu. Sachs zatrudnił do filmu hiszpańskiego operatora Óscara Durána. Reżyser był zachwycony jego poprzednimi filmami: **Godziny dnia** (*Las horas del Día*, 2003), **Samotność** (*La Soledad*, 2007), a także filmem **Dobrzy ludzie** (*Gente del bien*, 2014) w reżyserii Franco Lolli. „Óscar ma bardzo wrażliwe oko. W filmach, do których robił zdjęcia, przestrzeń otaczająca bohaterów także staje się częścią obrazka. Ma bardzo mi bliski, europejski sposób filmowania, który odnajduje piękno i dramaturgię w mniejszych momentach narracji” – mówi Ira Sachs.

Jasność i kolor zostały uznane za podstawę strony wizualnej filmu. Kostiumografka Eden Miller kompletując stroje dla Jack'a i Tony'ego postawiła na podstawowe kolory. Podczas szukania lokacji Sachs oraz scenografka Alexandra Schaller korzystali z każdej możliwości żeby zobaczyć jak wyglądają pokoje nastolatków. W pokojach Jack'a i Tony'ego musiały znaleźć się elementy pochodzące z ich wczesnego dzieciństwa, chodziło szczególnie o Tony'ego, który mieszka w swojej sypialni od dzieciństwa. Żywe kolory odgrywały także rolę w wystroju sklepu Leonor.



Podczas zdjęć, Sachs często pozwalał na sytuacje, których nie było w scenariuszu, ale które pasowały do historii. Jednego popołudnia sfilmował Taplitz i Barbieri, kiedy rozmawiali w metrze. Scena znalazła się później w filmie. Reżyser przekonał ich do spróbowania improwizacji. Barbieri wspomina scenę, gdzie Tony i Jake wpadają do mieszkania Tony'ego i zastają Leonor i Hermana rozmawiających w kuchni. On i Taplitz nie byli pewni co mają robić. „Ira powiedział: Róbcie to co jest dla was wygodne. Co byście zrobili w takiej sytuacji? – to było genialne!”.